

OPERA Premijera »Simona Boccanegra« u režiji Petra Selema u Splitu

Glazbeni biser u kazališnoj školjci

■ *Upravo odabirom opere »Simon Boccanegra« splitski HNK kani nastaviti tradiciju postavljanja rarijnih Verdijevih djela*

Siniša VUKOVIĆ

Iako je operna sezona u splitskome HNK već započela izvedbama opere »Nikola Šubić Zrinski«, ove će se subote izvesti i prvi premijerni operni naslov. Bit će to »Simon Boccanegra« Giuseppea Verdija, opera koja se prečesto ne nalazi na repertoarima svjetskih kazališta.

Upravo odabirom te opere splitski HNK kanda kani nastaviti tradiciju postavljanja rarijnih majstorskih djela. Sjetimo se samo lanijske premijere opere »Luisa Miller«, koja je bila ujedno i hrvatska praiizvedba. Osim toga, upravo su na splitskoj pozornici prvi put u Hrvatskoj postavljena Verdijeva djela »I Lombardi alla prima crociata« (1994.) i »Attila« (2001.).

Fijasko u Veneciji

Budući da je glazbeno tkivo »Simona Boccanegra«, kako ističu proučavatelji Verdijeva opusa, makabristički zamišljeno i lišeno je

pamtljivih belkantističkih arija ili zbornih numera, nije se čuditi što je praiizvedba u venecijanskom Teatru La Fenice (12. ožujka 1857.) doživjela potpuni fijasko.

Prizor iz »Simona Boccanegra«

Ali, ni publika Serenissime nije pravo mjerilo, jer su oni izviždali i djela kao što su »Rigoletto« i »La Traviata«.

Međutim, ni zagrebačka publika nije zarana dočekala »Simona Boccanegra«: postavljen je u hrvatskoj metropoli tek 14. svibnja 1931., u prijevodu Milana Sachsa i pod ravnanjem Oskara Jozefovića.

Kultni triptih

Split ga je čekao još skoro pola stoljeća. Uprizoren je na Peristilu, 12. kolovoza 1978., u okviru Splitskog ljeta.

Ekipa umjetnika bila je ova: dirigent Nikša Bareza, redatelj Tomislav Kuljiš, scenograf Zvonko Šuler i kostimografkinja Marika Danč, dok su se među pjevačima zatekli Ferdinand Radovan (Simon Boccanegra), Božena Ruk-Fočić (Amelia), Gianni/Ivan Sanzin (Fiesco), Tomislav Neračić (Paolo), Krunoslav Cigoj (Gabriele Adorno), Ante Matanović (Pietro), Vinko Varvodić (kapetan straže) i

Nada Lovrinović (sluškinja). U to vrijeme tisak je bio vrlo aktivan u inauguriranju trećeg peristilskog bisera; bisera, koji bi pored opera »Aida« i »Nabucco« tvorio svojevrsni peristilski »kultni triptih«. Mnogi je novinski članak slavio stavljanje opere »Simon Boccanegra« na Peristil: žurnali su bili prepuni vjere kako će se dotična produkcija sasvim stopiti s carskom kolonadom, te kako će u godinama koje slijede dotična opera biti jedna od udarnih igala Splitskog ljeta. Na žalost, tri godine za redom izvodit će se ta opera podno Protirona, te uz bok Katedrali svetog Dujma, i više nikad. Do sada, ali ovaj put u zgradi.

Dakle, godinu dana prije 150. obljetnice praiizvedbe u Mletcima, te dvije godine prije 30. obljetnice splitske praiizvedbe, opera »Simon Boccanegra«, ovaj put u režiji Petra Selema i s hvale vrijednim imenima u pjevačkoj podjeli, ispunit će unutrašnjost kazališne školjke na Trgu Gaje Bulata.